

venutab for det offentlige i størrelsesordenen 10 milliarder kroner brutto, men gennem øgede forbrugsafgifter ventes umiddelbart heraf inddækket mindst 2 milliarder kroner, således at vedtagelse af forslaget sådan set kan siges at koste 8 milliarder kroner. Lovens videre virkninger vil imidlertid blive så betydelige, at også dette beløb er urealistisk højt. Med hensyn til inddækningen henvises til fremskridtspartiets tidligere fremsatte spareforslag, bl.a. i skrivelse af 25. juni 1974 til folketingets politisk-økonomiske udvalg og i tillægsbetænkning af 10. marts 1975 over forslag til finanslov for finansåret 1. april 1975—31. marts 1976. Man fremhæver navnlig besparelser på administrationsområder (ved lovforanklinger), på valutakrævende felter, på universitetsområdet, på kulturministeriets budgetter og på områder, hvor staten er lønførende.

En skattefri bundgrænse på 21.000 kr. vil derhos nødvendiggøre revisioner i opadgående retning vedrørende statsrefusionerne til kommunerne — der vil miste ca. 5 af ovennævnte 10 milliarder kroner. Spørgsmålet herom må forhandles i forbindelse med finansloven for finansåret 1976-77.

Til § 1, nr. 3.

Efter forslagsstillernes mening bør folkepensionisters stilling fremgå af folkepensionslovgivningen, og der bør ikke i skattelovgivningen gøres forskel på personer, der har samme indkomst, fordi den ene er folkepensionist og den anden er ikke-pensionist. Det samme gælder om andre offentlige pensioner. I praksis vil en skattefri bundgrænse på 21.000 kr. i øvrigt indebære, at langt den overvejende del af landets folkepensionister glider ud af skatteopkrævningssystemets jungleagtige uforståeligheder. De 21.000 kr. indebærer i øvrigt, at enlige folkepensionister får en beskedent yderligere forhøjelse af bundbeløbet ud over den forhøjelse fra 17.000 kr. til 20.300 kr. i 1976, som den gældende regel ville give dem.

Til § 2.

Vedtages forslaget i september 1975, vil der kunne tages hensyn til det allerede ved forskudsregistreringen for 1976.